

ningerne til Lovforslaget, at man efter at have modtaget denne Skrivelse „uførtøvet“ søgte at gøre Udvej for en Udvidelse af det forhaandenværende Isbrydermateriel, at man mente, dette kunde lade sig gøre ved Bygning af en mellemstor fuldt moderne Bryder paa 1 500 ind. HK. og et Maksimumsdybgaende af 4,87 m. for Havne med en Dybde af 5 m og derover, og at et saadant Skib efter de foreliggende Oplysninger vil kunne bygges for 1 060 000 Kr.

Denne Udvej, som man „uførtøvet“ vilde søge, har det imidlertid ikke været saa let at faa fat i. Efter at man i Ministeriet havde taget den Beslutning at søge Sagen realiseret, paabegyndtes der en Forhandling med de forskellige Havnebestyrelser, som maatte have Interesse i at faa en Isbryder til Raadighed, og disse Forhandlinger er ført i flere Omgange, idet det viste sig gentagne Gange, at de ikke sluttede med det ønskede økonomiske Resultat. Det, der nu foreslaas her, efter at Forhandlingerne er bragt til Ende, er noget andet end det, der blev foreslaaet i Loven om den store Isbryder. „Isbjørn“ er nemlig Statens Skib helt og ubeskaaret; ingen andre end Staten har noget med dette Skib at gøre, hverken med Hensyn til Administration eller paa anden Maade, men i det foreliggende Lovforslag foreslaas det, at den Udgift, som er forbundet med Bygning af en ny Isbryder, skal afholdes af de interesserede Havne med et Beløb af 500 000 Kr. og af Staten med et Beløb af 560 000 Kr.; de 500 000 Kr., Havnene skal stikke i Skibet, skal forrentes og amortiseres med 6½ pCt. og vil saaledes være amortiseret i Løbet af 30 Aar; endvidere foreslaas det, at af den Driftsudgift, som er forbundet med Skibets Virksomhed, og som anslaas til 135 000 Kr. aarlig, skal Havnene betale de 120 000 Kr., medens Staten betaler de resterende 15 000 Kr. og overtager Administrationen.

Den Linie, som er fulgt i den første Lov, bliver altsaa stadig fulgt; den store Isbryder vedbliver at være en Farvandsbryder, der kommer til at virke i de store Vande og faar til Opgave at føre Skibet til nærmeste danske Havn uden Hensyn til, hvorhen Skibet er bestemt, men for øvrigt overlader man det i alt væsentligt — idet man dog erkender, at der ogsaa her til en vis Grad foreligger en Statsopgave — til Havnene selv at betale de Udgifter, som er forbundet med Driften af en Bryder for de smaa Havne, og at dække ca. Halvdelen af den Udgift, der er forbundet med Bryderens Bygning. Der kan naturligvis siges meget om den Fremgangsmaade, der særlig af Ministeriet

for Industri, Handel og Søfart er benyttet i den senere Tid i Forhold, hvori de staaar overfor kommunale Myndigheder, og som gaar ud paa gennem en Forhandling, der gaar forud for en Lovgivning, at søge at vinde de kommunale Myndigheder paa en saadan Maade, at de maa levere forholdsvis store Beløb alene til Iværksættelsen af Ting, som efter min Mening er Statsopgaver, foruden til Driften. Ministeriet slog jo ind paa denne Vej i Spørgsmaalet om Navigationsskoler og i Spørgsmaalet om den ene Radioskole, som eksisterer, og fortsætter altsaa nu ved Spørgsmaalet om Bygning og Drift af en Bryder, som særlig skal have Betydning for Havnene ved de smaa Vande. Det synes at skulle være noget, som skal anvendes paa saa vidt muligt alle Omraader. Jeg vil dog mene, at det kan blive for svært for Kommunerne og Havnene, hvis Ministeriet saaledes Gang paa Gang paalægger Kommunerne meget store Udgifter — jeg vil ikke sige under en Trusel, men dog med en Bemærkning om, at den eneste Mulighed for at faa vedkommende Sag løst er, at Kommunerne paatager sig nye store Byrder. Men da der i denne Sag er opnaaet fuldstændig Enighed mellem Havnebestyrelserne og Ministeriet, skal jeg ikke bemærke yderligere om dette Forhold, men blot endnu udtale, at kommer der en haard Isvinter, og en Isbryder som den foreslaaede kan gøre den Nytte, man mener den kan, vil Havnene nok kunne udrede det Beløb, de herefter skal bidrage til de med dens Drift forbundne Omkostninger, thi Skibs- og Havneafgifterne i en enkelt Havn af 2 — 3 Dampere med større Laster vil andrage saa meget, at Havnen deraf vil kunne udrede Udgifterne til det Formaal, her er Tale om, i et Par Aars Tid.

Det bestemmes i det foreliggende Lovforslag, at 6½ pCt. af den gennem Havnebestyrelserne tilvejebragte Del af Isbryderens Anskaffelsessum skal godskrives enhver af de paagældende Havnebestyrelser ved Beregning af den Havne paahvilende Isafgift gennem en Aarrække af 30 Aar, og at Havnene skal bidrage til Dækning af de med Isbryderens Drift forbundne Omkostninger med et aarligt Beløb af 120 000 Kr. Medens Loven af 13. Juni 1922 bestemte, at der til Dækning af de med Isbrydningen forbundne Omkostninger skulde betales en Afgift af ethvert i dansk Havn indgaende Skib, foreslaas det i dette Lovforslag, at det Havnene paahvilende Bidrag til Omkostningerne ved Isbrydningen skal tilvejebringes ved en Afgift paa de Varemengder, der ind- og udgaar i danske Havne, idet